

nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI

V NIEDZIELA ZWYKŁA

5 (368) 4 LUTEGO 2024 R.

(do użytku wewnętrznego)

Jezus uzdrawia chorych

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Po wyjściu z synagogi Jezus przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On podszedł i podniósł ją, ująwszy za rękę, a opuściła ją gorączka. I usługiwała im.

Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto zebrało się u drzwi. Uzdrowił wielu dotkniętych różnymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ Go znały.

Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: «Wszyscy Cię szukają». Lecz On rzekł do nich: «Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo po to wyszedłem».

I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

UZDROWIŁ WIELU

Jezus wielu uzdrowił, jednak nie wszystkich. Uzdrawienia fizyczne nie były celem Jego misji, lecz znakiem najważniejszego uzdrowienia – duchowego. Ono nie tylko polepsza jakość życia na ziemi, ale nade wszystko otwiera na życie w wieczności. To uzdrowienie jest dostępne dla każdego. Warunkiem jest osobiste uznanie potrzeby uzdrowienia i zaangażowania wiary w przyjęciu go poprzez łaskę działającą w sakramentach.

„Pomódlmy się wzajemnie, aby wątpiący się rozplakał na cud czekając w swej kolejce a Matka Boska – cichych, ufnych – jak ciepły pled wzięła na ręce”.

/Ks. J. Twardowski/

Drodzy Parafianie!

Za nami piękny i bogaty w tradycję czas Bożego Narodzenia i co za tym idzie, śpiewania kolęd. Zniknęły z prezbiterium kościoła ozdoby świąteczne. Choinki zrzuciły ostatnie świerkowe igły. Postacie z ruchomej szopki, grające swe role w jasełkach, powędrowały na odpoczynek, niczym niedźwiedzie na zimowe spanie. A co nam przyniósł w prezencie ten wspaniały czas? Warto się zastanowić i odszukać tego co było takie inne, wspaniałe, radosne albo głęboko poważne, czy nawet smutne ale inne jak dotąd, jedyne w swoim rodzaju, w te właśnie święta. Chciałbym podzielić się z wami radością z kolędy, którą wraz z księżmi z naszego Domu Zakonnego przebyliśmy, odwiedzając domy i mieszkania naszej parafii. Dobry był to czas, choć trudny, bo wymagał pogodzenia z sobą wielu różnych obowiązków i posług, które my księża na co dzień pełniemy w parafii. Jednak wartość i bogactwo miłych doświadczeń spotkania się z parafianami, przewyższa wielokrotnie jakiegokolwiek niedogodno-

ści poniesione w czasie kolędowania. Tegoroczna wizyta duszpasterska trwała 18 dni. Odwiedziny zakończyliśmy 25 stycznia. Dla większości, którzy nas przyjęli było to rodzinne i religijne wydarzenie, otwierające domy, mieszkania a nade wszystko serca na dar Bożego błogosławieństwa. Z 2760 adresów naszej parafii otworzyło gościnnie drzwi swoich mieszkań 1312 rodzin, co stanowi 48% procent. W ogólnej liczbie zamkniętych mieszkań duży procent stanowią pustostany lub są one wynajmowane rodzinom mieszkającym tymczasowo, pracownikom sezonowym, obcokrajowcom. Mamy więc na terenie naszej parafii Koreańczyków, Ukraińców i wielu gości z innych krajów. Mieszkań w których kapłani nie zostali przyjęci było 1448. Są to ci, którzy z sobie wiadomych powodów odmówili spotkania z kapłanem. Wśród nich są mieszkańcy innych religii i wyznań, gnostycy, poszukujący lub przeżywający jakieś trudności, które zamykają ich serca na Boga. Nas kapłanów cieszy atmosfera gościnności i wysokiej kultury wśród tych, których nawiedziliśmy z kolędą jak i zrozumienia oraz grzeczności wszystkich pozostałych. Tak, nie było żadnych nieprzyjemnych incydentów. Dziękujemy za dar wspólnej modlitwy, śpiewane kolędy, świadectwo chrześcijańskiego życia i serdeczną rozmowę. Dziękujemy też za cenne uwagi, które świadczą o zatroskaniu o kształt naszej rodzi-

ny parafialnej w wymiarze duszpasterskim. Dziękujemy za składane ofiary na dzieła, które razem czynimy, a zostaną po nas dla następnych pokoleń. Cieszy nas, że wielu parafian czuje więź ze wspólnotą parafialną, utożsamia się z różnymi wydarzeniami i mówią: u nas, w naszej parafii, w naszym kościele, Wizyta kolędowa była dla nas czasem zeknięcia się z waszymi radościami i troskami, a szczególnie rodzin i osób przeżywających trudne chwile związane ze śmiercią najbliższych, ciężką chorobą, problemami młodzieży i młodych małżeństw. Chcemy wam towarzyszyć i wspieramy, szczególnie omadlając każdego dnia wasze życie, cierpienie, prace i obowiązki. Pamiętajcie, że nie jesteście sami! Chcemy też drodzy podzielić się z wami naszymi kapłańskimi troskami. Niepokojące jest to że wiele rodzin porzuciło regularne praktyki religijne. Czasem z powodu nieuregulowanej sytuacji małżeńskiej, czasem przez różne wątpliwości czy kryzysy, ale niejednokrotnie też z wygody czy lenistwa. Zachęcamy, wszystkich by się nie lękali Chrystusa, aby nawet mimo przeszkód przychodzili do Kościoła i uczestniczyli w modlitewnej wspólnocie, korzystając z bogactwa sakramentów i liturgii. Mamy takie odczucie, że w wielu rodzinach jest potrzeba przywrócenia praktyki wspólnej modlitwy, choćby prostego, pięknego pacierza lub czytania Pisma Świętego. Zaniedbanie trze-

ciego Boskiego przykazania: Pamiętaj, abyś dzień święty święcił, jest zagrożeniem dla życia duchowego i wiary. Widzimy wiele trudności rodziców w stosunku do swoich dzieci i młodzieży, których po I Komunii i bierzmowaniu nie ma przy Jezusie tzn. w kościele. Trzeba nie ustawać za nich w modlitwie i w dawaniu dobrego przykładu. Może powinna nawet powstać grupa modlitewna w naszej parafii: Rodziców modlących się za swoje dzieci. Wielu wiernych podczas spotkań wyrażało wdzięczność za naszą kapłańską posługę i zaangażowanie w pracę duszpasterską i za to, że nie ma polityki na ambonie. To nas kapłanów utwierdza w powołaniu i w gorliwości do której ciągle musimy dojrzewać. Patrząc z perspektywy pierwszej kolędy jako proboszcza, chcę wyrazić wdzięczność i radość, że odwiedziny duszpasterskie były piękne, potrzebne, choć wymagające: widzę w nich wielką szansę duszpasterską rozeznania sytuacji, przybliżenia, wzajemnego poznania się, a przede wszystkim wspólną modlitwę i udzielenie błogosławieństwa Bożego na Nowy Rok każdej rodzinie. Siostry i Bracia polecamy Was wszystkich we Mszy świętej odprawianej za parafian; modlimy się za tych, którzy są blisko i tych co się oddalili od Chrystusa i Kościoła. Niech Bóg wszystkim błogosławi w Nowym Roku. Maryja Królowa Rodzin niech otoczy Was płaszczem macie-

rzyńskiej miłości. Św. Michał Archanioł niech Was wspomaga, uzdalnia i prowadzi do walki ze złem oraz do zwycięstwa odnoszonego przez dobro. Bądźcie szczęśliwi, zdrowi i weseli jako w niebie anieli. Niech Bóg to sprawi. Amen.

Ks. Sylwester Sz wajca CSMA -
proboszcz

TERAZ I ZAWSZE

Jezus Chrystus, Jego święci i bohaterowie naszego narodu są gwiazdami przewodnimi. Dzięki niech będą Bogu za to, że jesteśmy jedynym narodem chrześcijańskim, który posiada tak wielką literaturę prawdziwie narodową i na wskroś chrześcijańską. Ona stanie się nie tylko dla młodzieży całego świata niezawodnym drogowskazem. Tylko chrześcijaństwo, to znaczy Jezus Chrystus i Jego zasady wprowadzone w czyn, zbawią świat teraz i zawsze.

WSPOMNIENIA LITURGICZNE W TYM TYGODNIU

5 LUTEGO

św. Agata,
dziewica i męczennica

6 LUTEGO

święci męczennicy
Paweł Miki
i Towarzysze
św. Dorota,
dziewica i męczennica

7 LUTEGO

św. Ryszard,
król
św. Teodor,
żołnierz, męczennik

8 LUTEGO

św. Hieronim
Emiliani
św. Józefina
Bakhita,
dziewica
św. Idzi Maria
od **św. Józefa**

9 LUTEGO

św. Apolonia,
dziewica i męczennica

10 LUTEGO

św. Scholastyka,
dziewica

TLUSTY CZWARTEK

Tłusty Czwartek w tym roku przypada 8 lutego, w ostatni czwartek przed Środą Popielcową, który otwiera ostatni tydzień karnawału – tak zwane ostatki, zapusty. Dawniej hucznie obchodzono cały Tłusty Tydzień. Współcześnie Tłusty Czwartek został sprowadzony do wątków kulinarnych i estetycznych, jednakże trzeba pamiętać, że jest to dzień, w którym możemy odstąpić od umiarkowania w jedzeniu i picciu po to, żeby odpowiednio i należnie wejść w okres wielkiego postu.

CZYTAM KATECHIZM (105)

Czego zakazuje Bóg w ósmym przykazaniu Dekalogu: „Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu”?

Ósmym przykazaniem Dekalogu Bóg zakazuje kłamstwa, krzywoprzysięstwa i wszelkiego szkodzenia bliźniemu słowami.

(por. Piotr kard. Gasparri, *Katechizm katolicki*, P. 235)

Podobnie jak współcześnie, system prawny starożytnych Izraelitów opierał się na instytucji świadka. Fałszywe świadectwo to bardzo poważna wina, która może spowodować niesłuszny wyrok. Bardzo często sprawiedliwość naszych sądów zależy od uczciwości świadków. Tak samo było w starożytności wśród Żydów. Za ósmym przykazaniem stoi zasada prawdy. Wszyscy powołani zostaliśmy na świadków prawdy. Dawanie jej świadectwa nie zawsze bywa łatwe. Nawet, jeśli ją znamy, niejednokrotnie trudno nam wypowiedzieć ją głośno, szczególnie wtedy, gdy możemy przy tym wiele stracić. Pierwsi męczennicy byli świadkami Ewangelii. Jeśli żyjemy zgodnie z nią, wszystko, co robimy, świadczy o prawdzie oraz o Dobrej Nowinie Bożej miłości i przebaczenia.

(ks. Dariusz Kielar)

– Eucharystia, sakrament dziękczynienia, zaprasza nas do odkrywania najgłębszej radości i przyjemności życia.

Życie jest darem Boga i poprzez nasze życie On sam dzieli się z nami swoją radością życia – to słowa ojca Józefa Augustyna z książki „Życie i Eucharystia medytacje”. W każdej codziennej Eucharystii możemy dziękować Panu Bogu za dar życia. Dziękować Panu Bogu za wszystko co otrzymujemy każdego dnia dzięki Jego łasce i hojności. Każdy kolejny dzień niesie ze sobą szczęśliwe chwile i zwykłe, niewielkie przyjemności. Każdy kolejny dzień jest czasem do uczynienia czegoś dobrego najpierw dla siebie, aby mądrze siebie kochać. Każdy kolejny dzień jest czasem uczynienia czegoś dobrego dla bliskich i osób, które spotykamy na co dzień. Nawet jeśli dokuczają nam choroby, czy dolegliwości, kłopoty i zmartwienia, możemy codziennie modlić się za siebie i za innych. I codziennie ofiarować Panu Bogu wszystkie dolegliwości i trudności. I codziennie ofiarować Panu Bogu wszystkie szczęśliwe i dobre chwile. **BK**

KS. JAN SEREMAK

W 1981 roku w naszej parafii powstała wspólnota Ruchu Światło – Życie, która przez wiele lat stanowiła trzon kulturalnego życia parafii i od początku stawiała na działalność muzyczną. Pierwszy moderator – Ks. Jan Sere-mak, poza darem pięknego przemawiania, pięknie śpiewał, co miało ogromne znaczenie, gdyż ten wrażliwy na piękno muzyki kapłan, przyciągał młodzież uzdolnioną muzycznie i posiadającą muzyczną wrażliwość. Potwierdzają to wspomnienia Rafała Latawca: „Ks. Jan prócz niezwykłego daru kazań, które trafiały do młodzieży, również pięknie śpiewał. To wystarczyło bym znalazł się w parafialnej wspólnocie oazowej. Przyszędłem i zostałem kilka lat. Przysłuchiwałem się jak młodzież naszej wspólnoty uczestniczy w muzycznych oprawach liturgii, wcześniej przygotowując się do tego w salkach pod okiem animatorów muzycznych, poznawałem oazowy repertuar”.

Zapraszamy młodzież od 14 roku życia na Oazę Modlitwy, która odbędzie się w naszej parafii w dniach od 8 do 10 marca 2024 roku. Naszym spotkaniom będzie towarzyszył temat: "Jesteśmy piękni, Twoim pięknem Panie". Konferencje poprowadzi ks. Jarosław Witkowski – michalita. Spotkamy się ze współautorką filmu "Oblicze Jezusa", oraz z zespołem kleryckim "Michael". Zapisy do 29 lutego przez formularz: <https://tiny.pl/cbsv6>

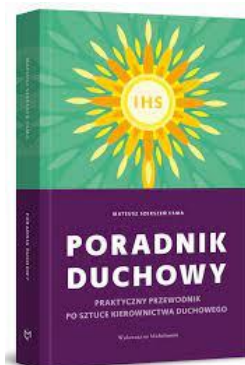
W KATOLICKIM KALENDARZU

Św. Agata
w zimę bogata.
(5.02)

Św. Dorota
zapowiada śnieg i błota.
(6.02)

Od Tłustego Czwartku
aż do Zmartwychwstania
- ścisły post się kłania.
(8.02)

WARTO CZYTAĆ

Polecamy nową książkę autorstwa ks. Mateusza Szerszenia CSMA – „**Poradnik duchowy. Praktyczny przewodnik po sztuce kierownictwa duchowego**”. Autor udziela odpowiedzi na podstawowe pytania dotyczące towarzyszenia w sprawach życia wewnętrznego. Czerpiąc z wieloletniego doświadczenia i tekstów mistrzów duchowych objaśnia, na czym polega rozwój w dziedzinie życia z Bogiem. Jednocześnie przedstawia zagrożenia i problemy, z jakimi borykają się współcześni penitenci. Publikacja stanowi cenną pomoc zarówno dla kierowników duchowym, jak i samych penitentów. Książkę można zamówić poprzez stronę internetową wydawnictwa:

michalineum. pl

Dzisiaj o **19.00** parafialny teatr „**CZWARTA SCENA**” zaprezentuje spektakl pt.

„**GLÓWNA ROLA**”.

Na 78 występ w 10 letniej historii naszego teatru serdecznie zapraszamy stałych sympatyków i nowych widzów.

(spektakl trwa 50 minut). Dobrowolne datki złożone do koszyka przy drzwiach do sali teatralnej będą przeznaczone na dalszą działalność teatru. Serdecznie dziękujemy i serdecznie zapraszamy.

NIEBEZPIECZNE SKRZYŻOWANIE

Jest takie miejsce w Polsce, gdzie niewielkie rzeczki Nielba i Wełna (Wielkopolska), krzyżują się, a każda płynie dalej swoim korytem. Wody jednej pozostają krystalicznie przejrzyste, a drugiej mętne i brunatne. Każda płynie dalej, nie mieszając się i nie zabarwiając wzajemnie. Ten rzadki przyrodniczy fenomen zwany bifurkacją odżywa teraz, gdy krzyżują się rwące nurty ideowych rzeczek, a może rzek. Tych krystalicznie czystych, z mętными i brunatnymi.

Trzeba być ostrożnym, bo mieszanie fałszu z prawdą zawsze jest niebezpiecznym skrzyżowaniem.

Oby dobro i zło nie zmieszały swych nurtów.

(p-Q)

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**

adres: Ofiar Katynia 57,
37-450 Stalowa Wola;

www.stalowawola-michalici.pl